Vasárnap, Május. 31. 1874. **22. szám.** 32dik évfolyam.

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI ÉRTESITŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekü hetilap.

Előfizetési dij:
Egész évre helyben s vidékre . 4 frt. Évnegyedre . . . 1 frt.
Félévre . . . . . 2 „ Egyes példány . . 10 kr.
Hirdetések jutányos árért közöltetnek, külön „indannyiszor 30 kr bélyegdij mellett.

Szerkesztői iroda **Debreczenben**: Nagyuj-utcza 1609. sz. a.
Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvétetnek **Nuricsán Péter** füszerkereskedésében.
A **nyilttérben** magán és pártérdekü czikkeket ötszö árért elfo gadunk.

Ne szólj te nékem . . .

Ne szólj te nékem boldogabb napokról . . .
Szavad ne vigasztaljon engemet,
Ne épits várat összedőlt romokból,
Mert ujra összedól és eltemet.
Előttünk volt a csábos üdvü éden,
Szakithatánk bizton virágibul,
Bolyonghattunk voln' rózsa berekében
Átélve éltünk, csöndes — butlanul . . !

De nem! Te eltaszitottad magadtól,
Ez éden boldogságát elhagyád,
S örökre vagy most számkivetve abból
Boszuló angyal őrzi kapuját.
Nyugodj sorsodba, melyet igy magadnak
Választa bünvétkes hiu szived,
A hervadt ágon lombok nem fakadnak,
— Nem lesz többé e vesztett üdv tied.

Ha olykor hallod egy egy sohajtásom
S látod, hogy köny boritja arczomat:
Ne jöjj viditni zordon gyászolásom.
A forró könnyek árját folni hadd!
Mert nem tudod mi az én könyezésem,
Es hány sebet behegeszt szivemen,
A gazdag multból ez maradt meg nékem:
S e drága kincset féltve őrizem.

Ezért ne szólj te boldogabb napokról
Ne várj fakadni több derült tavaszt,
Mit eltaszitál könyelmün magadtól:
Egy öröklét sem hozza vissza azt!
Ne légy hiu, ne várj te boldogságot,
Vágyad legyen a csöndes nyugalom,
S ne zugolódj ha ezt is veszve látod,
Megadja majd: a néma sirhalom.

Déry.

Mikor én szinész voltam.

— Egy barátom elbeszélése. —

Bizony még abban az időben sem Vész, sem Lipták Lojzi nem voltak magas firmák a technikán, hanem velem együtt egyszerü realisták ottan abban a kedves kis nagy városban: Kassán. Hanem azért a leendő zsenialitás már ott kiritt valamennyiből. Szürke fejü direktorunk, ezernyi büntetései daczára: az előadásokat rendesen a Lederer café-ban hallgatluk végig, mert ezt akkor tájban jogász kevés látogatta (kiktől féltünk mint a tüztől) elhirhedve nem igen volt, hogy az „Eötvös huszárok“ (értsd: bedellus, ad notam: „Bach huszár“) fölkeresgették volna spiczliskedési szándékból, igy hát mindenkép jól éreztük magunkat benne. Persze pénzmagjainknak ez volt egyedüli Mekkája, hova elzarándokoltatni az utolsó fillért kegyes kötelességnek tartottuk. Kreditünk lévén: adósságaink is voltak szép számmal, a melyekből kieviczkélni: az absurdommal egyenlő vala.

Husvét tájban volt az idő, midőn három „elkeseredett pasasirral“ egy szép délután a Lédererbe különbnél különféle terveket szövegettünk, egyik egyet mondott, másik mást, mindenik inditvány elvettetett, s végre én mint poéta ember hivattam föl valamit tanácsolni. Poétának azért tartottak, mert ekkor már fölléptem az irodalomban, készitvén a kéménykotróknak uj évi üdvözlő verset, rimjeit 5 garassával, mely aztán hatszáz példányban, lángolva égő háztetők által formált keretben kinyomattatott és nekem summa summárum 1 frtot és roppant népszerüséget jövedelmezett.

Tehát én kezdém az ajánlatot. Fontos arczczal, minőt Sokrates vághatott, midőn a halhatatlanságról beszélt, mondám ki e nagy szót: „legyünk szinészek“. Abban a pillanatban aztán el is fogadták inditványomat.

Másnap utnak indulánk. Négyen voltunk mint mondám, egy kassai ügyvéd fia, azután Thüringer, a ki most is szinész, továbbá Demidor a ki pedig szinész növendék a pesti akademián (nevüket nincs tehát okom elhallgatni) s végül sajat csekélységem.

Vágyaink végpontja Földvár volt, e nevet adom ama mezővárosnak, melyben akkor tájban Nagy József társasága büvölé a publikumot.

Nem mondom el az utazás regényes kalandjait. Elég legyen erről annyi, hogy minden ingó vagyonunkat pénzzé téve, minden még felhasználható kreditünket értékesitve: fejenkint tiz-husz forintnyi vagyonnal s lángoló reménnyel egy szép délután bucsúzatlanul elhagyók Kassát, a bárczai kapun át, s megkezdők vándorlásunkat. Bárczán a falu korcsmájában mindjárt takarosan beboroztunk, s ugy folytattuk utonkat egy egy szekérre fölkérezkedve, s minden állomáson ujra bekáfolva, mig végre harmadnap reggeli 10 órára Földvárra nem meg érkezénk.

Ott azonnal beállitánk a Szarvashoz czimzett egyetlen vendéglő kávéházába, hol lehetős billiárdozásunk s henczegő társalgásunkkal a figyelmet nagymértékben magunkra vonluk. Demidornak minden második szava Schakespeare, Corneille és Sardou volt, én Schillert emlegettem, a másik kettő pedig Cicero és Demosthenes elsőbbsége felett tartott a szónoklat és szavallás törvényei szempontjából discussiót.

Evvel elértük a többi közt azt is, hogy egy szikár hórihorgos alaku egyéniség gyakorta figyelmesen pillantgatott reánk. Midőn kiléte felől tudakozódtam, értésemre esett, hogy ő légyen Nagy József, a mi kedves Nagy Józsefünk.

Pillantásait persze oly módon viszonoztam, hogy bátorságot vett magának velünk szóba állani.

— Az urak talán szinte Thália papjai? kérdé mosolygó arczczal.

— Én Melpoménét szolgálom, felelém, barátaim pedig Apolló müvészetéhez is értenek.

— Brávó uraim! kiálta Nagy József, ugy keressék fel önök az általam emelt hajlékát az Isteni müvészetnek. Itt van mindjárt az udvarban hátul, az állásban. A hős szinész, első szerelmes, intrikus és komikus szerepköz éppen üressedésben van. Legyen szerencsém.

Hajh! Már hogy ne lett volna hozzánk szerencséje! Pár perez mulva a papir falakkal állásból nem épen ügyetlenül szinházzá alakitott „csarnok“ ban voltunk. Nagy triumfussal kezdett bemutatni akarni a személyzetnek, de ekor vette észre, hogy tulajdonképen ő maga sem ismer. A bajon ugy segitett, hogy bemutatásunkat önmagunkra bizva, a személyzettel ismertet meg; elkezdve Sohajváry Eleonora csinos 20—21 éves hölgyen, ki állitólag „hös szerelmesnő“ volt, meg sem állott, mig egy tuczat naplopó pályatársat és elhervadt egykori szépséget fejenkint meg nem nevezett, elkeresztelve kit Drugeth Amáliának, kit Zebedarkonyi Filomélnek, Bokserényi Pigmálion, Petséri Pimpinella s ég tudja minek, ugy hogy e válogatott, henyélő unalomban kotyvasztott czikornyáliártól végre a fejünk szédülni kezdett. S a nevezett müvészek és müvésznők mindanyian első ranguak voltanak.

Volt köztük egy fiu, a kit azért szerettem meg, mert legbecsületesebb neve volt. Ugy hitták, hogy Bús Pál. Erős a gyanum, hogy ezelőtt a borbélyság nemes mesterségét gyakorolta, ámbár azt állitá, hogy irnok volt valami törvényszéknél. Ugyan mért ne hittem volna el neki, mikor magam is a pesti nemzeti szinház első hősszinészének adtam ki magam, ki részint vidéki friss erők keresése, részint tapasztalatok gyüjtése szempontjából országos körutra indultam.

Bús Pál a mint észrevettem, osztja rokonszenvemet, s én is kedves egyéniség valék előtte.

Fejenkint leirta a tagok és tagnők jó és rosz tulajdonait. Elmondta ki a legostobább s ki a legdicsvágyóbb, ki iszik legtöbbet s birja legkevésbé a bort. A müvésznőkről is sok pikáns adatot sorolt fel. Az igazgatónő daczára 34-ik évének, még mindig nem veti meg az udvarlókat, egy másik nagyon büszkén szeretné magát viselni, de hát mégis kiri belőlé egykori szobalány léte, a harmadik azért tud módosan diskurálni, mert cassiernő volt Pesten a Laudon caféba

Mikor mindezeket elmondá, a szinfalak közt heverészö többi müvészekkel, s a müvésznőknek ezalatt dühösen udvarló három társammal egyetemben ebédre hivatánk.

Mert talán mondanom sem kell, hogy az egész társaság egy koszton volt. Azaz jóllakott közösen ha volt miből, ha pedig nem volt: akkor egyszerre éhezett. Hogy aztán e két esély bekövetkezése mily arányban állott egymáshoz: azt, nem illik feszegetnem, elég ha megjegyzem, hogy ebéd végével nem voltunk éppen oly éhesek mint ebéd előtt — csak még jobban.

Társaim akartak valami konfect után kérdezösködni; én azonban figyelmeztettem őket, hogy legyen jó dolguk, ki ne mutassák gyomruk étképességi tulajdonait teljes mivoltukban, mert istokugyse, ha észreveszik ebbéli magas fogu képzettségünket, minden további teketoria nélkül elcsapnak bennünket.

Ők megfogadák szavaimat, s délután próbárá menénk.

Első dolga volt director urunknak tehetségeink felöl biztos tudomást szerezni. Demidort legelőbb is énekelteté. Én nem mondom el milyen az ének, mert duettben kezdtek énekelni, a mire aztán fülemet beduglam, s igy biztos tudomást se adhatok.

Thüringer csinos sugár termet volt, azt ballet tánczosnak szánta. Evégből elszánta magát s nehány salto mortale ugrással tanitani kezdte, hogy mikép kell e nemes müvészetet kezelni. Kedvem lett volna ez ugrálásokat látva olyan forma hangon magam elböditeni minőt a gyermekkorban a Talpasnak torkából oly sokat megcsodáltam, de Thüringer flegmatikus arcza, melylyel az egész actust végig bámulta, engem is hallgatásra kényszerite.

— Nos jól megjegyezte magának — kérdé a tánczleczke végével jól kifáradtan a director. — Csinálja utánam.

— Nem csinálom én, felelt Thüringer.

— Már mért nem? riadt fel elképedve amaz, boszszantván őt a kárba veszett elfáradás.

— Mert tele a talpam tyukszemmel, s négy év óta még járni is csak üres hassal járok, hogy nagyon a földhöz ne nyomjam.

— Hát mért nem mondta ezt elébb?

— Azt, hogy üres a hasam?

— Nem, hanem hogy a lábán tyukszem van; mondtam volna önnek orvosságot.

— Még most sem késő, legyen szives director ur rajtam segiteni. Mit tegyek?

— Hát kenje be a tyukszemeit tintával, akkor mindjárt nem lesz tyuk szeme, csak varju szeme.

Ezen a régi viczczen aztán az egész müvész társaság oly hahotában tört ki, hogy a megrendült állás menynyezete nyiladozni kezdett, s a deszka hasadékon 9—10 éves széna murva maradványok bukkantak napvilágra, beszemetelvén mindannyit e feletti örömükben.

A Traucsek vizsgálatán is hamar átestünk. A fiuval szavaltatni kezdett, s ez nem lévén rest reákezdte a Berzsenyi „Romlásnak indultját“, de oly hangon, hogy ahozképest holmi oroszlán torok hangfutamai csak haszontalan serczegésnek mondhatók.

Képzelhető, hogy ez nagyon tetszett, s az ő szerencséje meg vala alapitva.

Nagyot lélekzék. A sor reám került. Előtérbe léptem, kettőt köhintve megjártatám szemeim a társaságon, s aztán rákezdém Vörösmarthy „Vén czigányját“. Kedvencz darabom volt mindenkor, s mi türés tagadás, biz én lehetősen elszavallám, ugyhogy a társaság gratulálni kezdett. Nagy József hirtelen végig pillanta rajta, aztán a társaságon; ötöt tüszentett, — lábával kettőt dobbantott, s elkiáltá magát:

Csend! Mifélo beszéd az, hogy jó volt? dehogy volt.! semmi plastica, kevés kifejezés, sok modorosság, s az alakitásból épen semmi.

Nesze neked Quintilián, sohajtám, a te szinészi pályád ugyan szépen kezdődik!

Elhatárzám egy másik darabbal szerencsét próbálni. Arany „Welszi bárdjára“ kezdettem. Megfeszitém minden erömet, hogy tessem, s a szavallat végével tapsolt is mindenki, csak Nagy József ur nem, sőt Bús Pált ki leglelkesültebben veré össze kezét lábát, nagy haragjában félhavi gázsi vesztésre itélte el, (a mely itélet, mint később Pali megfojté, nem hogy ártana, hanem mivel ugy sincs soha egy garas a pénztárba, penzió alap czimén pedig azért minden hóban minden tag 5 hatost kénytelenittetik fizetni: — még használ az embernek, mert levonások alkalmával e fizetés alól fölmentik.)

— Többet ér mint az előbbi, mondá bosszus arczczal, de azért még önből nem lesz jó szinész. Arra sok tanulmány kell. Olvasta ön már valaha Sophoklest, Euripidest, Euximenest?

— Sőt uram, némelyikét könyvnélkül is tudom. Hallja csak. S avval Sophokles Iphigeniája nevében rágyujtottam Cornelius Nepos „Miltides Cimonus Julius Atheniensis“ kezdetü történelmi munkájára, lévém ez minden tudományom a latin nyelvből s meg sem állottam, mig az egészet végig nem futtam. Ekor azonban még mindig nem engedém át a szót. Elmondtam, hogy még mind ez semmi: én ismerem Corneillet, Racinet, Hugot, eredetiben olvasom, Moore Tamást és Byront, szintugy Schakespearret, s a kis ujamba hordozom Schillert s a mi több: Göthe.

A hatás teljes volt, s még Nagy József is annyira meg vala nyerve, hogy ellenkezni nem mert s megelégedett annyival, hogy hozzám közeledve megveregeté vállamat miközben e szavakat mondá:

— Ha soká így halad, 10—15 év mulva még talán engem is megközelit.

Evvel vége volt a bemutatásnak és a megvizsgálásnak: szerep közt kaptunk.

Thüringernek a ki tyukszemes talpu volt csakugyan a ballettáncz s a szinlap hordás jutott; Francsek a ki jól szavalt, hanem nagyon rosz betüket firkált: a szinlapot irni vala kénytelen, s mivel csendesen még gondolkodni sem tudott: a sugást keze közé adták.

Demidor, kinek jó hangja de kevés szavalló képessége volt, az hősszinéssé lett, én meg a ki 4 gymnasiumi önképződében nyertem el már akkor tájban szavallatommal az elsö dijat, de az énekmüvészethez jelenleg is kevesebbet értek egy kokhinkhinai kakasnál: az első tenori szerep közt kaptam.

Igy szokta tenni ezt Nagy József uram. Ily taktikával aztán elérte a mire számitott, hogy tudniillik öt soha személyzetének egy tagja sem multa felül, de éppen semmiben sem.

(Folyt. s vége köv.)

Vegyes.

— A „*Tisza*“ *biztositó bank* közgyülése, — a jelenkezett részvénytulajdonosok s tőkéik számához képest — határozatképtelen volt, — ujabban közgyülésre f. é. jun. 14-ke tüzetett ki határidőül. Az üzlet zárszámlájának 1873. év végéig vesztesége 187,741 frtot mutat.

— A mult heti *mükedvellö előadás* kitünöleg sikerült, miáltal a telt ház előtt a müködö tagok, teljes elismerésben részesültek. A jogász segélyező-egylet pénztára javára mai napon ismét mükedvellö előadás leend; „Légyott“, „Közösügyek“ és „Az első beteg“ 1—1 felvonásos vigjátékok adása által a közönség hasonló élvezetben részesülni következik. — Mind két estvén rendező Együd István ur.

— *A lóverseny* f. é. október hó 4 és 5-ik napjain városunkban meg fog tartatni.

— A *főiskolai könyvtár* rendezése véget ért, — a mintegy 50 ezernyi kötetből álló könyvtár közhasználata azonban nincs még egyidőig behozva.

— A *nők nagykoruságáról* szóló igazságügyminiszteri törv.javaslat a képviselőháznak be van adva, eszerint a nök teljes kora s önállósága 24 éves korra jutásuk által, — férjhez nem menetel esetére is bekövetkezik. — A polgári házasság ügyében meghallgatott bizottság javaslata szintén készen van s nemsokára törvényerőre emelése várható, — tehát még julius 25-ke mint az ülések tartamáig,

— A *meter* rendszernek 1876 jan 1-ig meghonositását a kormány határozottan akarja. — Jobb lenne bizony legelsöben a nép terhelttetése nélkül pénzügyünknek óhajtott rendezésén, — és a hozzánk tapadó szükségek emelkedésére irányuló költsönök kikerülésén dolgozni!

— *Tékozló* nem csak egyes családnál, hanem magas udvarnál is akad. — Konstantin n. herczeg palotájából ugyanis már jóidö óta a gyémánt ékszerek egymásután eltünedeztek. A rendör főnök nyomára jött, hogy a n.-hg 20 éves fia vette pártfogásába a nagyértékü tárgyakat; — kitünt, hogy egy amerikai szépnö szemeit az ifju e gyémántoknál többre becsülte, ennél beváltotta. Az ékszerek legnagyobb részét különben egy pénzintézetnél helyezte el jövöre nézve, biztositására. — Udvari körökben az ifju elméjét nem minden zavaron kivül állónak hirdetik; — a szép amerikai hölgy hatása nem csak a kincstárban, szivben, hanem a főben is eredményezhettek zavart.

— „*Debreczeni ellenör*“ czim alatt politikai napilap van keletkezőben. Szerkesztö: Szabó Antal; laptulajdonos Molnár György fog lenni.

Beküldetett.

Minden betegnek erő és egészség gyógyszer és költségnélkül; a felette üdvös

Revalesciere Du Barry Londonból.

Az izletes Revalesciere du Barry gyógytápszer, elüz minden betegséget, melyek az orvosságnak ellenállnak; u. m. gyomor, — ideg, — mell, — tüdö, — máj, — mirigy, — nyákhártya, — lélekzési, — hólyag és vese fájdalmakat, gümökór, hasmenést, aszkórt, asthmát, köhögést, emészthetlenséget, dugulást, hideglelést, szédülést, vértolulást, fülzugást, gyomoremelygést és hányást még a terhesség ideje alatt is, diabetest, bükórt, elsoványodást, czuzt, köszvényt, sápkórt. Kivonat 5,7000 bizonyitványból oly gyógyulások felöl, melyek minden orvosságnak ellenálltak:

Az izletes Revalesciere du Barry eltávolit minden betegséget, melyek az orvosságoknak ellenállnak; nevezetesen gyomor, — ideg, — mell, — tüdö, — máj, — mirigy, — nyákhártya, lélegzési, — hólyag és vésefájdalmakat, gümökórt, hasmenést, aszkórt, asthmát, köhögést, emészthetlenséget, dudulást, hideglelést, szédülést, vértolulást, fülzugást, émelygést és hányást még a terhesség alatt is, diabetest, bükórt, elsovágyodást, csuzt, köszvényt, sápkórt. Kivonat 75,000 bizonyitványból, oly gyógyulásokról, melyek minden gyógyszerre daczoltak:

68,471 számu bizonyitvány.

Prunetto (Mondovi mellett) 1869, October 26.

Uram! biztosithatom önt, hogy mióta a csodateljes Revalesciere du Barry-t használom, sem korom gyengeségeit nem érzem, sem 84 évem terhét. Lábaim ujra megvékonyodtak; látásom oly jó, hogy szemüvegre nincs szükségem; gyomrom erös, mintha csak 30 éves volnék, — röviden, megifjodva érzem magam; prédikálok, gyónásokat hallgatok, betegeket látogatok, s meglehetös hosszu útakat teszek gyalog, érzem, hogy lemém tiszta és emlékező tehetségem megfrissült. Kérem önt, hogy e nyilatkozatot tegye közzé ott és a hogy ön kivánja.

Köteles szolgája

Castelli Péter abbé,
Bach. és Theol. és prunettói pap.
mondovi kerületben.

75,705. számu bizonyitvány:

Bécs. Práterút 22. 1871, májusban.

Köszönettel tartozom önnek azon sikerért, melyet rajtam az ön kitünö Revalescieréje végbe vitt. Én ugyanis gyakran szenvedtem gyomorgörcsben, köhögés és hasmenésben, melyektől az ön kitünö gyógyszere megszabaditott.

Groszmann L.

73,268. számu bizonyitvány.

Sicilia, Trapani, 1870, április 13-án.

Nöm, borzasztó idegbajok áldozataképen, rettenetes daganatokkal egész testén, szivdobogás és álmatlansággal, s a legnagyobb mérvü lépkórral, az orvosok részéről elveszettnek tekintetett, midön a megfizethetlen Barry-féle Revalescierehez vettem menekülésemet. Ezen drága szer, minden barátim bámulatára rövid időn meggyógyitá azon rettentö bajokat, s nöme annyira helyre hozta, hogy jóllehet már 49 éves, a táncmulatságokban mégis igen tevékeny részt vesz. Ezt önnel minden hason baju szenvedök érdekében kötelességszerüleg, s a legmélyebb köszönettel közlöm.

Barbera Atanásió.

Táplálóbb a husnál, felnötteknél és gyermekeknél ötvenszeresen megtakaritja árát az orvosságokban,

Ára ½ fontos bádog szelenczékben 1 frt. 50 kr. 1 fontos 2 frt. 50 kr. 2 fontos 4 frt. 50 kr. 5 fontos 10 frt. 12 fontos 20 frt. 24 fontos 36 frt. Revalesciere kétszersült, szelenczékben 2 frt. 50 és 4 frt. 50 kr. Revalesciere csokládé por és táblácskaalakban 12 czséré 1 frt. 50, 24 czséré 2 frt. 50; 48 czséré 4 frt. 50 kr., poralakban 120 czséré 10 frt. 288 czséré 20 frt. 576 czséré 36 frt. Kapható Barry du Barry és társáuál, Bécs, Wallfischgasse nr. 8 valamiut minden városban gyógyszerészek és fuszerkereskedöknél is; a bécsi ház mindeu vidékre posta-utalvány, vagy utánvét mellett is küld.

Magyarországban kapható a következő helyeken és uraknál, Arad, Tones és társa; Debreczen, Mihálovics István ggógyszerlár a kigyóhoz; Duna-Földvár, Nadhera Pál, Eszék, Dávid Gyula gyógyszerész; Maros-Vásárhely, Fogarasi Demeter J.; Pest Török József gyógyszerész; Székes-Fehérvár, Dlabella György; Temesvár, Quiriny Albert városi gyógyszertár, Wersetz, Fischer Móricznál.

Debreczeni piaczi középár, mérőben. 1874. máj. 26.

Buza 740. Kétszeres 610. Rozs 520. Árpa 335. Zab 280 Tengeri 430. Köles 640. Kása 1000. 1 zsák burgonya 240. 1 mázsa szalonna 39—40½—42 frt. Háj 1 mázsa 42—43—44 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Buda 23. május 57, 50, 85, 63, 52.

Bécsi börze Május4. Ezüst 106,50. Arany —

Felelős szerkesztő s kiadó ***Báthory Sándor.***

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

Előfizetési fölhivás.

1874. január 1-jén *uj előfizetést nyitottunk a*

„SORSOLÁSI TUDÓSITÓ“

harmadik évfolyamára,

mely

minden huzás után havonkint

2—3-or jelenik meg.

Egészévi előfizetési dij :

Budapest számára dijmentesen a házhoz hordva **2** *frt.*

Az osztr.-magyar tartományok számára dijmentesen postán küldve **2** *frt.*

Német-, Olaszország, Dunafejedelemségek, Szerbia és Svájcz számára **2** *frt* **50** *kr.*

Ujonnan jelentkező előfizetőknek a már megjelent számok még rendelkezésre állnak.

Hirdetések olcsón vétetnek föl.

A „sorsolási tudósitó“

kiadó hivatala

Budapest, bálvány-utcza 9. sz. (8—10.)

Koszt adási hirdetés.

Nagyváradutczán **2201.** sz. a. háztól hordatva Pünkösdtől jutányosárért koszt kapható. (2.)

1527. / 1874. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes ***Boros László*** részére, alperes ***Megyaszai György és neje Huszti Juliánnától*** 1000 aft tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 3090 számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 1900 aft becsült ***Szent-Anna utczai 2311. sz. ház és 2hold 700*** □ öl ***külső föld*** folyó 1874 évi ***junius hó 22-dik*** szükségesetér ***julius hó 22-dik napján*** délutáni 3 órakor, a telekkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 190 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől 1 2 és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog a hivatalból bekeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. tvszéknek mint telekkönyvi hatóságnak 1874-ik évi máj. hó 8-dik napján tartott üléséből.

3—3. ***Boruzs József,*** jegyző.

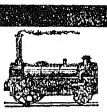

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND. 1874. máj. 20-tól további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Bécs ész.v.ind.	8 — este.	8 30 reg.	
„ áll.v. „	8 20 „	8 45 „	
Budapest „	7 30 reg.	6 26 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd „	10 18 reg.	9 18 este	4 — rg.
Szolnok „	11 22 „	10 26 éjjel	6 16 „
P.-Ladány „	2 — délu.	1 52 „	11 36 de.
Debreczen „	3 51 „	4 30 reg.	2 20 du
Nyiregyháza „	5 39 „	7 48 „	(érk.)
Szerencs „	8 4 este	11 27 „	4 30 r.) *)
Miskolcz érk.	9 5 „	1 5 d. u.	6 37 „)
			1., 2., 3., 4. o.
Miskolcz ind.	9 25 éjjel	1 51 d. u.	8 — rg.
Kassa érkezés	11 51 „	6 — este	11 43 de.

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.

Bécs é v. indul.	8 — este	8 30 reg	
„ áll. v. „	8 20 „	8 45 „	
Budapest „	7 30 reg.	6 26 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	3., 4. oszt.
Czegléd „	10 18 déle.	9 8 este	6 30 rg.
Szolnok „	11 12 „	10 15 éjjel	8 54 „
Csaba „	2 1 délu.	2 55 reg.	4 16 du.
Arad érkezés	3 36 „	5 35 „	7 33 es.
„ indulás	3 51 „	6 — „	
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 „	

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

Bécs északi v. ind.	8 — este	8 30 reggel
„ állam v. „	8 20 „	8 45 „
Budapest „	7 30 reggel	6 26 „
	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.
Czegléd „	10 18 reggel	9 18 este
P.-Ladány „	2 35 d. u.	2 10 éjjel
B.-Ujfalu „	3 35 „	3 42 reggel
N.-Várad érkezés	4 47 „	5 21 „

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	o. p.	ó. p.	ó. p.
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	1., 2., 3., 4. o.
Kassa indulás	5 — reg	9 20 d. e.	6 1 es.
Miskolcz „	7 42 „	1 41 d. u.	9 24 „
Szerencs „	8 53 „	4 14 „	(érk.)
Nyiregyh. „	10 43 déle.	7 17 este	
			3., 4. oszt.
Debreczen „	12 43 délu.	10 12 éjjel	3 25 du.
P.-Ladány „	2 24 „	12 22 „	6 29 es.
Szolnok „	4 54 „	4 40 reg.	12 14 éjj.
Czegléd érk.	5 49 „	5 59 „	1 49 „
Budapest „	8 31 este	8 45 „	
Bécs áll.v. „	6 3 reg.	6 9 este	
„ ész.v. „	6 20 „	6 24 „	

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. o.	
Temesvár ind.	10 17 reg.	6 20 délu.	
Arad érk.	12 12 „	8 52 „	3., 4. oszt.
„ ind.	12 30 délu.	9 16 „	6 20 rg.
Csaba „	2 10 „	11 42 éjjel	10 12 de.
Szolnok „	4 54 „	4 24 reg.	5 31 du.
Czegléd érk.	5 49 este	5 49 „	6 59 es.
Budapest „	8 31 „	8 45 „	
Bécs áll.v. „	6 3 reg.	6 9 este	
„ é. v. „	6 20 „	6 24 „	

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.
N.-Várad indulás	11 22 d. e.	9 — este
B.-Ujfalu „	12 28 d. u.	10 27 „
P.-Ladány érkez.	1 23 „	11 45 éjjel
Czegléd „	5 49 este	5 59 reggel
Budapest „	8 31 „	8 45 „
Bécs állam v. „	6 3 reggel	6 9 este
„ ész. v. „	6 20 „	6 24 „

A vonatok indulási ideje a köz becsü állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon N.-váradon, Nyiregyházán, Szerencsen, Szolnokon és Temesvárott a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pálya-csatlakozások:

I. Aradon: az első erdélyi vasut személyvonatához Gyula-Fehérvár felé s Petrozsény és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut vonat i Szeged Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és a m. északkeleti vasut vonatához Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassa-oderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonatához Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. személyvonata Oderberg és Eperjesről a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Oderbergből jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyesvonattai a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

IV. Nagyváradon: az alföldi vasut vonatához Eszék és az m. keleti vonatához Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyházán; Ungvár felé.

VIII. Szerencs: S.-A.-Ujhely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szeged és Baziás felé.

Az üzlet-igazgatóság.

*) Minden szerdán és szombaton.

Debreczen, 1874. Nyomatott a város könyvnyomdájában.